

۲۳۳- اوست خورشید درخشنده و بخشنده مهربان ای جمشید

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۳۳- اوست خورشید درخشنده و بخشنده مهربان ای جمشید

اوست خورشید درخشنده و بخشنده مهربان ای جمشید، سپیده دمید و خورشید درخشید بهار رسید ابر فروردین
گرست اردیبهشت کیهان را بهشت برین نمود سرو ببالید مرغ بامداد بنالید گل بشکفت و سوسن آزاد با زبان
خاموش گوهر راز پنهان بسفت بزم کرم برپا شد و جشن سده در چمن آشکار گشت جام جم در گردش آمد
و آهنگ بارید بلند شد ساز و آواز بمیان آمد چنگی ترانه آغاز کرد و با چنگ و چغانه دمساز شد نهر باده و
مُل بجوش آمد در انجمن گل نوشانوش در گرفت مرغان چمن سرمست گشتند تذروان می پرست شدند . با همه
این های و هوی و غرّش و فریاد و گفتگوی و جنبش و آواز و گردش جام مشکبوی مرغانی بجستجو نیامدند
و باین گلستان نشتاقتند تو آوازی برآر و فریادی بزنی بلکه بیدار گردند و هوشیار شوند.

ORIGINAL

AUDIO